

תרגיל 12

1. מצאו את כל הזוגות של מספרים ראשוניים (p, q) כך ש-

$$p^3 - q^5 = (p + q)^2$$

פתרון: נניח ש- p, q לא מתחלקים ב-3, נטפל במקרה האחר בסוף.

נסתכל מודולו 3. לפי משפט הקטן של פרמה שהתנאי הוא:

$$p - q = (p + q)^2 \pmod{3}$$

נשים לב שאם $p = q \pmod{3}$ אז אגף שמאל מתחלק ב-3 אבל אגף ימין לא מתחלק ב-3

כי הנחנו ש- p ו- q לא מתחלקים ב-3.

אבל גם אם $p \neq q \pmod{3}$, כלומר אחד מהם שווה ל-1 מודולו 3 השני שווה ל-2 ולכן

אגף ימין יהיה שווה ל-0 מודולו 3 אבל אגף שמאל לא.

קיבלנו סתירה בשני המקרים ולכן לפחות אחד משני הראשוניים מתחלק ב-3.

אם $p = 3$ אז מקבלים:

$$0 \leq (p + q)^2 = p^3 - q^5 = 27 - q^5$$

כלומר $q^5 \leq 27$ ולכן $q < 2$ וזה בלתי אפשרי.

אם $q = 3$ אז מהתנאי מקבלים ש-

$$p^3 - p^2 - 6p - 252 = 0$$

$$(p - 7)(p^2 + 6p + 36) = 0 \quad \text{ולכן}$$

$$p^2 + 6p + 36 > p^2 + 6p + 9 = (p + 3)^2 \geq 0 \quad \text{אבל}$$

ולכן הפתרון היחיד הוא $p = 7$.

נציב ונבדוק ש- $p = 7, q = 3$ באמת פתרון:

$$343 - 243 = 10^2.$$

2. נתון מספר טבעי n ותת קבוצה $\{a_1, a_2, \dots, a_k\}$ של הקבוצה $\{1, 2, \dots, n\}$, $k > 1$.

ידוע כי $n \mid a_i(a_{i+1} - 1)$ לכל $i = 1, 2, \dots, k - 1$. הוכיחו כי n לא מחלק את $a_k(a_1 - 1)$.

פתרון: נניח בשלילה כי $n \mid a_k(a_1 - 1)$. נווח להניח שהאינדקסים מחזוריים $a_{j+k} = a_j$.

נשים לב כי $n \mid a_i(a_{i+1} - 1)$ גורר ש- $a_i \equiv a_i a_{i+1} \pmod{n}$ לכל i ולכן

$$a_i \equiv a_i a_{i+1} \equiv a_i a_{i+1} a_{i+2} \equiv \dots \equiv a_i a_{i+1} \cdot \dots \cdot a_{i-1} \pmod{n}$$

לפיכך $a_i \equiv a_1 a_2 \cdot \dots \cdot a_k \pmod{n}$ לכל i ולכן $a_1 \equiv a_2 \equiv \dots \equiv a_k$ או במילים

אחרות $n \mid a_1 - a_2$ אבל $a_1, a_2 \leq n$ וזו סתירה.

3. מצא את כל הפולינומים P , עם מקדמים שלמים כך ש- $n \mid P(2^n)$ לכל n טבעי.

פתרון: נבחר שני ראשוניים אי-זוגיים p, q . לפי המשפט הכי חשוב על פולינומים

במקדמים שלמים $2^{pq} - 2^q \mid P(2^{pq}) - P(2^q)$. בנוסף, לפי משפט פרמה הקטן

$$2^{pq} = (2^q)^p = 2^q \pmod{p}$$

$$p \mid 2^{pq} - 2^q \quad \text{ולכן}$$

$$2^{pq} - 2^q \mid P(2^{pq}) - P(2^q) \quad \text{ואמרנו כבר כי}$$

ולכן

$$(*) \quad p \mid P(2^{pq}) - P(2^q)$$

אבל לפי הנתון $pq \mid P(2^{pq})$ ולכן $p \mid P(2^{pq})$, מזה ומ- $(*)$ נובע ש- $p \mid P(2^q)$ לכל שני

ראשוניים אי-זוגיים p ו- q . אבל לכל p גדול מספיק נקבל ש- p גדול מ- $P(2^q)$ ולכן

$P(2^q)$ חייב להיות שווה ל-0, כלומר 2^q הוא שורש של הפולינומים לכל q ולכן

לפולינום אינסוף שורשים ולכן הוא חייב להיות פולינום האפס.

4. מצאו את כל הפולינומים $P(x)$ עם מקדמים שלמים כך ש- $P(P(n) + n)$ ראשוני

עבור אינסוף n -ים שלמים.

פתרון: לפי המשפט הכי חשוב על פולינומים עם מקדמים שלמים אנו מקבלים:

$$(P(n) + n) - n \mid P(P(n) + n) - P(n)$$

ולכן לפי טענה

$$P(n) \mid P(P(n)+n) - P(n)$$

כלומר $P(P(n)+n) = P(n)Q(n)$ עבור פולינום כלשהו Q וברור של- Q צריכים להיות מקדמים שלמים. אבל נתון ש- $P(P(n)+n)$ ראשוני עבור אינסוף ערכים של n ואם P לא קבוע אז למשוואה $P(x) = \pm 1$ יש מספר סופי של פתרונות ולכן למשוואה $Q(x) = \pm 1$ יש מספר אינסופי של פתרונות, ולכן Q פולינום קבוע. כלומר אנו מקבלים ש-

$$\deg(P(P(n)+n)) = \deg(P(n))$$

ולכן הדרגה של P היא לכל היותר 1. נבדוק שני מקרים:

א. הדרגה של P זה 0 אז הפולינום קבוע וזה חייב להיות קבוע ראשוני ואז $P(P(n)+n)$ יהיה ראשוני עבור אינסוף n -ים שלמים.

ב. הדרגה של P שווה 1. נסמן $P(n) = an + b$ ואז

$$P(P(n)+n) = P((a+1)n + b) = a(a+1)n + ab + b = (a+1)(an + b)$$

בשביל שזה יהיה ראשוני עבור אינסוף n -ים $a+1$ צריך להיות שווה ± 1 , אבל $a \neq 0$ כי הנחנו שהדרגה 1 ולכן $a = -2$. עכשיו מקבלים ש- $2n - b$ צריך להיות ראשוני ולכן b חייב להיות אי זוגי. ובכן קיבלנו שאם הפולינום ממעלה 1 אז $P(n) = -2n + b$ וזה מתאים לכל b אי-זוגי.

5. לכל פונקציה f נסמן $f^n(x) = f(f(f(\dots f(x)\dots)))$ הפעלה של הפונקציה n פעמים. נתון פולינום לא קבוע P עם מקדמים שלמים. הוכיחו כי לא קיימת פונקציה f מהטבעיים לטבעיים כך שכמות המספרים השלמים x עבורם $f^n(x) = f(x)$ שווה ל- $P(n)$ לכל $n \geq 1$.

פתרון: נבחר מספר טבעי ונתחיל להפעיל עליו את הפונקציה ונניח שלאחר מספר פעמים חזרנו למספר ההתחלתי. לכל המספרים שעברנו בהם נקרא מעגל ונסמן ב- a_n את כמות המעגלים הזרים באורך n . נרשום את התנאי בשאלה בצורה הבאה:

$$P(n) = \sum_{d|n} d \cdot a_d$$

נזיז את הפולינום שלנו בקבוע ונדאג ש- a_1 יהיה שווה ל-0.

$$P(0) = 0 \quad \text{טענה 1:}$$

הוכחת הטענה: לפי המשפט הכי חשוב על פולינומים במקדמים שלמים

$$p \mid P(p) - P(0) \quad \text{כאשר } p \text{ ראשוני (זה גם סתם טענה ברורה).}$$

נשים לב כי $P(p) = a_1 + pa_p$ כלומר $P(p)$ מתחלק ב- p ולכן כך גם $P(0)$ דהיינו

$$P(0) \text{ מתחלק בכל ראשוני ולכן שווה ל-0.}$$

$$a_p = 0 \quad \text{טענה 2: לכל ראשוני } p.$$

הוכחת הטענה: נשים לב כי לכל זוג ראשוניים p, q

$$P(pq) = a_1 + pa_p + qa_q + pqa_{pq} = pa_p \pmod{q}$$

אבל שוב לפי המשפט הכי חשוב על פולינומים עם מקדמים שלמים

$$P(pq) - P(0) = P(pq) \text{ מתחלק ב-} pq \text{ ובפרט מתחלק ב-} q \text{ אבל } p \text{ ו-} q \text{ זרים ולכן}$$

$$a_p \text{ מתחלק ב-} q \text{ אבל זה נכון לכל ראשוני } q \text{ ששונה מ-} p \text{ ולכן } a_p = 0.$$

מטענה 2 נובע כי $P(p) = a_1 + pa_p = 0$, לפיכך לפולינום אינסוף שורשים ולכן הוא

זהותית שווה ל-0 בסתירה לכך שהפולינום לא קבוע.

6. הוכיחו כי קיימים אינסוף זוגות (m, n) של מספרים טבעיים כך שמתקיים:

$$m + n \mid (m!)^n + (n!)^m + 1$$

פתרון: נבקש ש- $m + n$ יהיה ראשוני ונסמן $m = p - n$, כאשר p ראשוני.

נחשב את $m!$ מודולו p :

$$\begin{aligned} m! &= (p-n)! = \frac{(p-1)!}{(p-n+1) \cdot \dots \cdot (p-2)(p-1)} = \frac{-1}{(-n+1) \cdot \dots \cdot (-2)(-1)} = \\ &= \frac{-1}{(-1)^{n-1} (n-1)!} = \frac{n}{(-1)^n \cdot n!} \pmod{p} \end{aligned}$$

נניח ש- n זוגי ולכן ה- $(-1)^n$ יצטמצם והתנאי המקורי יהפוך ל-

$$m!^n + n!^m + 1 = \left(\frac{n}{n!}\right)^n + (n!)^{p-n} + 1 = \frac{n^n + (n!)^p + (n!)^n}{n!^n} \pmod{p}$$

קיבלנו תנאי שלא תלוי ב- m ולכן p לא תלוי ב- n . כלומר מספיק למצוא אינסוף n -ים

עבורם קיים מספר ראשוני p שמחלק את $n^n + n! + n!^n$, ובנוסף $p > n$ כי כל

הראשוניים שמחלקים את המכנה $n!$ בהכרח קטנים מ- n .

נוכיח שכל ה- n ים מהצורה $n = 2q$, עבור ראשוני q , מקיימים את התנאי.

$$X = (2q)^{2q} + (2q)! + (2q)!^{2q}$$

נשים לב שכל המחלקים הראשוניים של X הקטנים מ- $2q$ הם $2, q$ כיוון שאם r

ראשוני הקטן מ- $2q$ אז הוא בברור מחלק את $(2q)!$ וכך גם את $(2q)!^{2q}$ ועל כן בכדי

ש- r יחלק את X הוא צריך לחלק את $(2q)^{2q}$ כלומר r צריך לחלק את $2q$ ולפיכך r

שווה ל- 2 או ל- q .

המטרה שלנו כעת היא להוכיח כי 2 ו- q לא יכולים לחלק את X הרבה פעמים ולכן חייב

להיות לו מחלק הגדול מ- $2q$.

נחשב את $v_q(X)$.

קל לראות כי $v_q((2q)^{2q}) = 2q$, $v_q((2q)!) = 2$, $v_q((2q)!^{2q}) = 4q$ ולכן

$$v_q(X) = \min\left(v_q((2q)^{2q}), v_q((2q)!), v_q((2q)!^{2q})\right) = 2$$

עכשיו נחשב את $v_2(X)$. תחילה נעריך את $v_2((2q)!)$:

$$v_2((2q)!) = \left\lfloor \frac{2q}{2} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{2q}{4} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{2q}{8} \right\rfloor + \dots < \frac{2q}{2} + \frac{2q}{4} + \frac{2q}{8} + \dots = 2q$$

אבל $v_2((2q)!^{2q}) = 2q$ וברור שגם $v_2((2q)!^{2q}) < v_2((2q)!)$ ולכן

$$v_2(X) = v_2((2q)!) < 2q$$

אבל $X > (2q)^{2q} > 2^{2q} \cdot q^2$ ולכן ל- X יש מחלק ראשוני שגדול מ- $2q$.